

B. Bosanska vlada (1390.—1394.)

Nestalno držanje korčulanske komune g. 1390. Već u srpnju g. 1390. u doba bosanskog vladanja spominje se kao korčulanski knez Ciprianus de Ciprianis iz Splita. Toga se istog mjeseca sprema korčulanski općinski brigentin u Split.⁵⁰

Premda je korčulanska općina priznavala bosansku vlast, ipak se je ona ravnala u doba tih velikih političkih virova prema svojim interesima. Vidjeli smo gore, kako je u veljači g. 1386. tragično zaglavio u Budimu Karlo Drački, koji bijaše ujedno i napuljski kralj. Njega je naslijedio na napuljskom prijestolju njegov sin Ladislav, poznat u povijesti pod nadimkom Napuljac, koji je dakako imao pretenzija i na ugarsko-hrvatski prijestolje. On bijaše sada pretendent hrvatskih ustaša, koje je pomagao Tvrtko I. ne mareći naravno mnogo za Ladislava, već upotrebljavajući sve te smetnje, kako smo vidjeli, za proširenje svoje vlasti; ali je Ladislav Napuljac imao i kod kuće neprijatelja, jer je protiv njega, potpomagan od francuske stranke, ustao Ludovik II. Anjou, hoteći da sam dođe na napuljsko prijestolje. Premda su ta nastojanja Ludovika doživjela konačni neuspjeh, ipak je njemu pošlo za rukom, da se u nekim gradovima, kao na pr. i u gradu Bari, za neko vrijeme održi. Eto stjecanjem okolnosti Ludovik II. Anjou kao protivnik Ladislava postade saveznik Žigmunda i neprijateljem njegovih neprijatelja. Ova je situacija na Jadranu djelovala i na izvanjsku politiku korčulanske komune. Korčula je naime bila u vrlo živahnim trgovačkim odnosima sa suprotnom napuljskom obalom, i korčulanski su brodovi mnogo posjećivali tamošnje luke. Baš se ta napuljska obala Jadranskog mora nalazila g. 1390. pod vlašću Ludovika II. Anjoua, te je korčulanska pomorska trgovina u južnom Jadranu mogla biti ugrožena, jer se Korčula nalazila pod vlašću Žigmundovih neprijatelja i Ladislavljevih saveznika. Korčula se tada našla u neprilici i iz ove se neprilike nastojala izvaditi dvomislenom politikom. Antun iz Ankone, korčulanski građanin, nekad u bosanskoj službi, sigurno je kao korčulanski izaslanik otišao ka Gabrijelu de Melloduxiis, namjesniku Barija i njegova okružja, te mu je kazao, da će se Korčula i Hvar pokoravati Žigmundu; zato ga moli, neka izda Korčulanima i Hvaranima *salvum conductus*

⁵⁰ Vidi o tom notarijalnu knjigu (dokument od 26. srpnja 1390.) u arhivu sreskog načelstva u Korčuli.